

de fremtidige Domstole, saaledes som de i sin Tid maatte komme; men jeg mener, at dertil kan man visseelig sige, den Tid den Sorg, lad Fremtiden om det. Men, siger jeg, dersom man overhovedet nu maatte tro ikke at kunne gaa ind paa et saa stort og omfattende Skridt, som Lovforslaget tilsigter. Dersom man finder, at Grænsen maa træffes snævrere, saa er det noget, der kan ske ved Bearbejdelse af Lovforslaget paa sædvanlig Maade, saaledes som det finder Sted ved Lovforslags Behandling, ved Henvisning til Udvalg og ved Afgivelse af Betænkning og videre Forhandling i Salen. Naar man er enig om det — og det forekom mig ogsaa i Dag, at den højtærede Justitsminister ikke bestred, at det kunde være rigtig at gaa videre end § 58 med Hensyn til Indflydelsen af Varetægtsarresten paa den Straf, som den paagældende har fortjent — naar man er enig derom, saa finder man med god Vilje sagtens de Udtryk og de Former, hvorunder man vil udtrykke denne Tanke, for saa vidt som man tror at kunne give Plads for den.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Forslagsstilleren (Leth): Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmændene for Københavns 7de (C. Hage), Ålborg Amts 3dje (Wing) og Københavns 1ste Valgkreds (Frier) forelægge Forslag til Lov om Forandring i Andg. af 1ste Januar 1840 angaaende Kommunalbestyrelsen i København og i Lov af 23de December 1865 om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden København.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Spørgsmaalet om en Forandring i Valgmaaden ved Borgerrepræsentantvalgene i København har bekræftet

Folketinget i de sidste 10 à 15 Aar. Lige siden 1878 har Folketinget udtalt sig for Unskeligheden af, at der ved disse Valg blev indført en Forholdstalsvalgmaade, og det har den ene Gang efter den anden vedtaget Forslag desangaaende og oversendt dem til Landstinget. Hver Gang har imidlertid Landstinget vægret sig ved at optage en Forhandling om dette Spørgsmaal, og Regelen har endog saa været, at det har nægtet Forslagets Overgang til anden Behandling. Denne Sags hidtidige Skæbne indeholder altsaa i og for sig ikke nogen hynderlig Opmuntring til at bringe den frem paany. At stille Forslag, som ikke have nogen rimelig Udbygning til at blive vedtagne eller dog i alt Fald rimelig Udbygning til at kunne danne Grundlaget for en Forhandling, der kan føre til et Resultat, ligger ganske udenfor min Tilbøjelighed. Forslag, der kun have Betydning som en Slags Program eller en Slags Demonstration, forekommer der mig ikke at være nogen hynderlig Tilfredsstillelse ved at bringe frem. Jeg vilde derfor heller ikke nu staa som Talsmand for et nyt Forslag om dette Emne, hvis det ikke var, at de for Haanden værende Omstændigheder gøre det for mig i det mindste sandhynligt, at en Realitetsforhandling om Spørgsmaalet nu ikke kan afvises. Vrede Medlemmer ville vide, at der af Regeringen i Landstinget er indbragt et Lovforslag, der gaar ud paa at give Københavns Kommunalbestyrelse en i overordentlig høj Grad udvidet Myndighed til at bestatte Københavns Stattehdere. Jeg tør antage, at den ærede Indenrigsminister ikke har kunnet tænke sig, at et Forslag af den Art skulle kunne vinde Tilslutning i dette Ting, med mindre det Krav om en retfærdig Repræsentation, som Tinget gennem saa mange Aar har fastholdt, samtidig blev fyldestgjort. Dette er altsaa Anledningen til dette Forslags Fremkomst. Om selve denne Anledning skal jeg ved denne Lejlighed selvfølgelig ikke udtale mig nærmere. Det staar for mig som meget tvivlsomt, om der overhovedet er nogen Nødvendighed for at give Kommunalbestyrelsen en udvidet Bestatningsret, og i alt Fald er jeg ganske paa det rene med, at der ikke paa langt nær kan være Tale om, at der skulde være Nødvendighed for at give en forøget Bestatningsmyndighed i et saa stort Omfang, som Regeringsforslaget tilsigter; men det er jo et Spørgsmaal, der først vil ligge for til Behandling her, naar Forslaget kommer til os fra Landstinget. Hvad der i denne Sammenhæng er af Betydning, er kun dette, at det efter alt, hvad der hidtil er passeret, maa have staaet for Regeringen som utænkeligt, at et Forslag af